Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1910.

Nr. 296.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. grudnia 1910 L. 150.880/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Gródek Jagielloński na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Gródek Jagielloński w miejsce dotychczas pobieranych opłat od trunków, pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 40 (czterdzieści) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 5 (pięć) K 50 h;

4. od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Gródek Jagielloński.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 297.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. grudnia 1910 L. 150.233, w przedmiocie zezwolenia gminie Baligród, powiat Lisko, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Baligród, powiat Lisko, pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 (cztery) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 4 (cztery) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, śliwowicy, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Baligród.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 298.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. grudnia 1910 L. 149.386, w sprawie zezwolenia gminie Kosów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Kosów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu na przeciąg lat trzech począwszy od r. 1911, do końca roku 1913 w wysokości i pod warunkami określonymi w ustawie z dnia 10. sierpnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 115.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 299.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1910 L. 146.946/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Przeworsk na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Przeworsk w miejsce dotychczas pobieranych opłat gminnych od trunków, pobierać od dnia 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieściadwa) h od litrostopnia

alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4 od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 12 (dwanaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Przeworsk.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 300.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. grudnia 1910 L. 155.342, w przedmiocie zezwolenia gminie Dobromil na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Dobromil w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 30. marca 1904 Dz. u. kr. Nr. 46, pobieranych opłat od trunków pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2 grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 20 (dwadzieścia) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 4 (cztery) K 50 h;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Dobromil.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 301.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. grudnia 1910 L. 154.271, w przedmiocie zezwolenia gminie Majdan, powiat Kolbuszowa, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Majdan w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 4. października 1909 Dz. u. kr. Nr. 137, pobieranych opłat gminnych od trunków, pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1912 t. j. przez dwa lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K;

2. od jednego hektrolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 11 (jedenaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Majdan.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 302.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. grudnia 1910 L. 154.707, w przedmiocie zezwolenia gminie Zator wraz z przyłączonym do niej obszarem dworskim i przedmieściem Blech, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Zator wraz z przyłączonym do niej obszarem dworskim i przedmieściem Blech w miejsce dotychczas pobieranych, a w szczególności na przyłączonym obszarze dworskim i na przedmieściu Blech na podstawie ustawy z dnia 28. kwietnia 1909 Dz. u. kr. Nr. 65, opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu, i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 16 (szesnaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Zator wraz z przyłączonym do niej obszarem dworskim i przedmieściem Blech.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 303.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. grudnia 1910 L. 154.708, w przedmiocie zezwolenia gminie Gorlice na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Gorlice w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 7. czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 68 i z dnia 8. sierpnia 1906 Dz. u. kr. Nr. 123, pobieranych opłat od trunków, pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 40 (czterdzieści) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 6 (sześć) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 22 (dwadzieściadwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Gorlice.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w r.

Nr. 304.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. grudnia 1910 L. 154.270, w przedmiocie zezwolenia gminie Bukowsko, powiat Sanok, na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Bukowsko w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 9. lutego 1906 Dz. u. kr. Nr. 33, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 (dwanaście) K;

2. od jednego hektolitra rumu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 6 (sześć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Bukowsko.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 305.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. grudnia 1910 L. 154.269, w przedmiocie zezwolenia gminie Posada olchowska, powiat Sanok, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Posada olchowska pobierać od 1. stycznia 1911, do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 (ośm) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 (ośm) K;

2. od jednego hektolitra rumu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 4 (cztery) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Posada olchowska.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 306.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. grudnia 1910 L. 153.340, w przedmiocie zezwolenia gminie Rymanów, powiat Sanok, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Rymanów w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 20. czerwca 1898 Dz. u. kr. Nr. 52, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 15 (piętnaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 15 (piętnaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu, po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rymanów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 307.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. grudnia 1910 L. 151.976, w przedmiocie zezwolenia gminie Jaworów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Jaworów w miejsce dotychczas pobieranych opłat gminnych od trunków, (od piwa) na podstawie ustawy z dnia 19. lutego 1900 Dz. u. kr. Nr. 27, pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieściadwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu po 11 (jedenaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Jaworów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 308.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 8. października 1910 L. 117.219/10, w sprawie zezwolenia gminie Leżajsk na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku, poziomczaku i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Leżajsk na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, maliniaku, wiśniaku, poziomczaku i miodu na przeciąg trzech lat i trzech miesięcy począwszy od r. 1911 do końca marca roku 1914 w wysokości i pod warunkami określonymi pierwotnie ustawą z 13. sierpnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 98.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 309.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. grudnia 1910 L. 151.398/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Rozwadów, powiat Tarnobrzeg, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Rozwadów w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 15. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 44, względnie ustawy z dnia 4. lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 101, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieściadwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rozwadów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 310.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. grudnia 1910 L. 151.399, w przedmiocie zezwolenia gminie Peczeniżyn na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Peczeniżyn w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 20. maja 1886, Dz. u. kr. Nr. 59, pobieranych opłat gminnych od piwa tudzież na podstawie ustawy z dnia 5. kwietnia 1889 Dz. u. kr. Nr. 36, pobieranych opłat gminnych od napojów spirytusowych miodu, wiśniaku i maliniaku pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieściadwa) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, śliwowicy i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu po 11 (jedenaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Peczeniżyn.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 311.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. grudnia 1910 L. 150.878, w sprawie zezwolenia gminie Limanowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Na podstawie ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Limanowa na pobór opłat gminnych od napojów spiritusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku na przeciąg lat pięciu począwszy od r. 1911 do końca roku 1915 w wysokości i pod warunkami określonymi w ustawie z dnia 28. kwietnia 1909 Dz. u. kr. Nr. 64.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 312.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. grudnia 1910 L. 155.934, w przedmiocie zezwolenia gminie Lipnik, powiat Biała, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Lipnik w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 9. lutego 1906 Dz. u. kr. Nr. 35, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 (dwanaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 8 (ośm) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Lipnik.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 313.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1910 L. 147.456/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Budzanów, powiat Trembowla, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Budzanów w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 11. lutego 1906 Dz. u. kr. Nr. 38, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieściadwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Budzanów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 314.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 14. grudnia 1910 L. 147.701/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Nowy Targ na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Nowy Targ w miejsce dotychczas pobieranych opłat od trunków, pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 40 (czterdzieści) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 5 (pięć) K 50 h;

4. od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Nowy Targ.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 315.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. grudnia 1910 L. 147.493/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Tarnów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Tarnów w miejsce dotychczas pobieranych opłat od trunków, pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 19 (dziewiętnaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 5 (pięć) K 50 h;

4. od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Tarnów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 316.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. grudnia 1910 L. 155.935, w przedmiocie zezwolenia gminie Skawina na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Skawina w miejsce dotychczas pobieranych opłat od trunków pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;
2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 40 (czterdzieści) K;
3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K;
4. od jednego hektolitra miodu po 8 (ośm) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina admistracyjna Skawina.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 317.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 25. listopada 1910 L. 129.717/10, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów poborów służbowych, oraz fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1911.

W myśl §§ 138 i 202 oraz § 201 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, względnie artykułów 18 i 21 rozporządzenia wykonaw-

czego do działu III., artykułów 29 i 43 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, oraz rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1904 Dz. p. p. Nr. 82, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu:

A) do przedkładania wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1911 — termin od 1. do 31. stycznia 1911;

B) do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1911 — termin do 31. stycznia 1911.

Wykazy ad A) przedkładać mają służbodawcy co do osób pobierających płace służbowe, lub pensye emerytalne, o ile te płace, lub emerytury co do jednej osoby kwotę 1200 kor. rocznie przenoszą.

W wykazach tych należy podać kwotę stałych i zmiennych poborów wypłaconych faktycznie w roku 1910.

Przy poborach zmiennych byłoby wskazanem, aby służbodawcy wykazywali pobory tak z roku 1910, jak również z tych lat poprzednich, ktore są miarodajne dla obliczenia przeciętnego dochodu z tychże poborów, podlegającego opodatkowaniu na rok 1911.

Odnośne wykazy sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanis bezpłatnie.

Do przyjmowania wykazów kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Co do następstw nieprzedłożenia tych wykazów, lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień §§ 240, 241 i 243 ustęp 6 i § 244 powołanej na wstępie ustawy.

Co do obowiązku opłaty podatków i przedkładania fasyi pod B) wspomnianych zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i prawne, pobierające dochód określony w § 124 powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w § 125 odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 kor., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie, jezeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 kor. rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już wskutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl § 139 ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyi do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym;

b) nie zmieniły od tego czasu swojego miejsca zamieszkania,

c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1911 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim.

W razie ustania poboru podatkowi rentowemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1911, donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133 powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne, wymienione w § 153 ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający 1200 kor. rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób, wymienionych w § 154 ustawy, odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 koron, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 koron, przedłożyć winne wspomnianą fasyę już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały, lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi określają co do podatku rentowego §§ 128—130 i 138 ustawy, oraz artykuły 13—16 i 20 rozporządzenia wykonawczego do działu III. tej ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§ 156—171 i 202 ustawy, oraz artykuły 32 i 33, względnie 3—28 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyj powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób prawnych obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba prawna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1911 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu, lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§ 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1911 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 1200 koron.

Osoby te dopełnić winne wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego ukrócenia, lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243, oraz §§ 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasye do wymiaru podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego na rok 1911 zeznawać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi, odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 25. listopada 1910.